

« افغان »

در شعر جناب کریم «پیکار پامیر»

توفان جنون

آن سیه مست خون آشامی که دل ها پاره کرد
رو سیه (*) در پیشگاه قوم افغان گشته است

*****

روز ما چون شام تار ازدست دونان گشته است
مرگ مردان خردمند سخت آسان گشته است
رفت فصل نوبهار و مُرد آوای هزار
گوئیا فصل بهار ما زمستان گشته است
از خرابی های توفان جنون ، وای حسرتا !!
عالمی بنگر کنون با خاک یکسان گشته است
کودک گم کرده مادر بین که در ویرانه ها
اشک ریزان از غم و زار از پی نان گشته است
ملتی رزمنده و نام آور دوران وای !!
از قضا ، درمانده دام زبونان گشته است
آن سیه مست خون آشامی که دل ها پاره کرد
رو سیه (*) در پیشگاه قوم افغان گشته است

شاد خواهم قلب محزون توای مام وطن
گرچه «پیکار» تو محزون و پریشان گشته است